

ните подскачатъ и търкалятъ са фосфорически искри. „Селдите са лъщатъ!“ са зачува условниятъ знакъ отъ сичките капци. З. 134. Милно не звѣзди са лъщѣле по небето. З. 196. Сребърни плочи до толкъсь ся ласкаха отъ слънчевитѣ зары, що то прѣдставляваха върху оризонта още едно свѣтозарно слънце. X. I, 166. Той погледна на доле дѣто се лъштѣше Днѣстръ. Тб. 108.

Лѣстѣ *гл. дл.* 1) лъщу: Маха онашкѣ. Казвать томува, който лъсти на други-тѣ, да му даждѣ нѣщо. Ч. 183. 2) ухаживаю (*о домашниѣхъ животныхъ*): Пастырѣ-тѣ не создава ни овцѣ, ни козы, ни говѣда, а само ги пасе, котка и лъсти имѣ. Л. Д. 1873 г. 184. Трѣбува да настанемъ да си вѣдимъ добытъка и да му лъстимъ правила-та, кон-то сѣ изнамѣрили хора, вѣщи въ тѣхъ работѣ. Л. Д. 1873 г. 267. Въ това врѣмя ако не имѣ ся лъсти, млади-ты добытчета остоятъ слабы и мачно ся завзпмать отиослѣ. *ib.* г. 277. **Лѣстѣ** *са обманываюсъ*: Мола ти са, не дѣй са лъсти да мислишь, че достоинство-то на една мома ся състои въ вѣнкашни-тѣ ѣ прѣимущества. Л. Д. 1875 г. 72. **Лѣстѣниѣ** *с. с.* 1) лѣсть: Нѣ сетѣвѣ като познаеше лѣстеніето на очитѣ си скърбеше ся много повѣче! Р. А. 72. 2) ухаживанье (*о скотѣ и птицахъ*): И кокошка-та иска сѣщо такво лѣстѣние, както и на други-тѣ домашни животни. Л. Д. 1875 г. 86. Наши-ты селяне мьслятъ, че на млади-ты добытчета, кон-то еще не принасятъ облагѣ, не требувало тѣлкова лѣстѣніе. Л. Д. 1873 г. 277.

Лѣщѣ *см. лѣстѣ.*

Лю нар. 1) а) только: Останала Тиха мома, Останала сираченце, И безъ майка, и безъ бапта, И безъ брата, и безъ сестри, Лю единѣ-бидѣнѣ стрико, И той боленѣ Ке да умре. В. 13. Остана си (Стана) сираченце, Лю сосѣ бапта та безъ майка. В. 25. Турци земя поплениха, Што бы старо погубиха, Останала лю Янинка, Лю Янинка и Явгула, Си изнайдохте та се зѣхте, Незнаете што сте братъ и сестра. В. 151. Сички си са изотпшля, лю Иванъ си е останалъ. Ч. 256. *также Люху*: Хараміе зулумѣ! Што пайдете се земете, Люху мене оставейте, Че се имамъ стара майка, И си имамъ п'рво любе. В. 284. б) лишь только: Лу си курбанъ закла царна пуйка, Утѣ небе си падна ясни оганѣ. Ва. 50. Лу заклаха пиле голаб, Белу море на две се расцепи. Ва. 52. 2) по (*послѣ отрицательнаго предложенія, ср. но, най*): Не ми е вихорѣ, лю ми е Юда. В. 1. Не ми были ветерушки, Лю са были до три Юди! В. 2. Не посина брата, Брата и снаха ѣ, Лю посина Марко, Марко змей ми Марко. В. 9. Лудо младо нето яде, нето пѣе, Лю си ходи низъ чардацѣ. В. 46. Не си Недо, при майка ти, Лю си, Недо, при менека,—а въ гората. В. 67. Язѣ си нища руди ювни Ниту си искамъ факли овцѣ,